

הבורסה

„כלל“ תגייס 7.5 מיליון לירות

קונצרו „כלל“ ינפיק בחודשים הקרובים בים אמיסיה בסך 7.5 מיליון דולר, בי עיקר באמריקה הדרומית. אם אמיסיה זו תימכר בהצלחה, יפיעו עוד אמיסיה בסכום דומה. האיגרת תימכר במחיר של 180 נקודות. שערי מניות „כלל“ כעת 180 נקודות, אולם מניחים כי הן תעלינה ל-200, בגלל חלוקת מניות-הט"ב בשיעור של 10%.

האמיסיה תהיה מורכבת משליש מני-יות, שליש איגרות-חוב ניתנות-לחמרה, ועוד שליש איגרות-חוב רגילות.

נראה כי מנכ"ל „כלל“, אהרון דוב-רת, בטוח כי יצלח בהפצה, למרות כישלונות „החברה לישראל“.

**„החברה לישראל“
ו„בנק המיזרחי“**

קשה לשכוח חברים-מילדות, ומחגים חברות במיפלגה אחת. לכן, כאשר התי מנה מיכאל צור כמנכ"ל „החברה לישראל“, לא היה בכך פלא שעשה הרבה כדי להקל על „בנק המזרחי“ ועל תנו-עות המפד"ל.

אירגון המושבים של המפד"ל החזיק בבת-יקירו בעתלית, שאותם רכש מכר-נס-נכסים במחיר של 636 אלף לירות. הסכום הזה היה חוב ל„בנק המיזרחי“, שהסתבך עם המיפעל שלא היה רווחי. תקופת-ביניים מסויימת לפני אירגון ה-מושבים קנה את המיפעל סיטונאי-הבשר איסר ואגר, באותו מחיר, אבל ויתר עליו בהזדמנות הראשונה, לאחר שנוכח מה רע מצב המיפעל.

והנה, משום-מה החליט מיכאל צור, כי בית-קירור זה הוא עסק מצויין, הכניס את „החברה לישראל“ בשותפות בו, רכש 45% מהמניות. תמורת זאת לקח על עצמו את מחצית החובות ל„בנק ה-מיזרחי“, ועוד נתן חלואה לזמן ארוך בריבית נמוכה של מיליון דולר.

עם שותף כמו „החברה לישראל“, ועל חשבונה, לא יקשה על אירגון ה-מושבים ו„בנק המיזרחי“ לצאת מהר מן ההפסדים.

דדו יתמנה בכל זאת יו"ר צי"ם

רבאלוף דוד אלעזר יקבל את ה-מינוי של יושב-ראש מועצת-המנהלים של צי"ם, אבל רק בחודש מארס הקרוב. עד אז יכהן בתפקיד קי קי זה ברוך יקותיאל, מהני-הלת „החברה לישראל“, בעלת מ-חצית המניות ב-צי"ם.

בימים האחרונים נים נמסר, כאילו מתנגד הברון רוט-שילד למינויו של דדו, כיוון שהוא סבור שיש למנות לתפקיד איש-מיק-צוע, בעיקר לאור פרשת „החברה לישראל“. אולם נראה, כי במשאומתן שקט שהתנהל לאחרונה, הושג הסדר משביע-רצון זה.

כך עושים כולם!

מפלת „בנק בריטניה“ והפקדות „החברה לישראל“, גורמות להביט ביתר ספקנות על דברים מקודשים כמו מאזני בנקים וחברות. במאזני הבנקים הגדולים בישראל, למשל, רשומים סכומים של מאות מיליוני לירות כפיקדונות בבנקים בחו"ל, לרוב בשווייץ.

ידוע כי „בנק לאומי“, למשל, מציע למפקידים אצלו דולרים לתקופות קצרות ריבית של 13%-14% לשנה. הבנק מפקיד את הדולרים הללו בפיקדונות בבנקים שווייצריים, המשלמים לו ריבית גבוהה יותר, הנהוגה בשוק הכספים האירופי הקרוי „יורודולר“.

והנה, ההאשמה החמורה ביותר שחועלתה נגד יהושוע בן-ציון, מנכ"ל „בנק ארץ-ישראל-בריטניה“, היתה כי הפקיד בבנקים שווייצריים כספים שרשם במאזנו כפיקדונות, בעוד שלמעשה מראה הטופס שעליו חתם בעת ההפקדות, כי הכספים ישמשו להלוואות שיתן הבנק. מכאן שהכספים אינם פיקדונות, טוענים המאשימים, אלא הלוואות, ובכך יש משום הונאה.

2. The Customer places at the disposal of the Bank the loan amount of Fr. before the Bank assumes any commitment in respect to the Borrower. The Bank has the sole obligation of transferring to the Customer such amounts as the Bank receives in the form of repayment of the principal, interest, commissions or under any other designations and only at such time as these funds are received at its domicile.

תעודת ההפקדה בבנק שווייצרי

הטופס הוא סטנדרטי

בימים אלה נתגלו כמה טפסים סטנדרטיים המשמשים בנקים שווייצריים לקבלת פיקדונות מחו"ל. מסתבר כי לגבי כולם נהוג לרשום את הכסף כפיקדון, ולהשתמש בו למתן הלוואות!

אך לא די בכך, כנראה. הטופס המופיע כאן, של אחד משני הבנקים הגדולים בשווייץ, „יו.בי.אס“, מראה כי הכספים ניתנים כחלואה ללקוחות של הבנק, אבל על אחריותו של המפקיד.

מקורות בנקאיים רמי-מעלה בשווייץ טוענים, כי גם ההפקדות של בנקים ישראלים אחרים בשווייץ הן בתנאים כאלה, וכי בנק „ארץ-ישראל-בריטניה“ אינו יוצא מכלל זה, אלא חתם על אותם טפסים שעליהם חותמים כולם.

ראוי כי המפקח-על-הבנקים יבדוק זאת, שכן אם הדבר נכון, הרי בנקים נוספים המפקידים כספים בשווייץ צריכים להיות מועמדים לדיו, בדיוק כמו יהושוע בן-ציון.

האוצר פודה השקעות של רוטברג - בויאר

מאזן חברת „משקיעי ישראל“, בניהו-לם של סם רוטברג ולו בויאר, מג-לה כי האוצר ממשיך כנראה לשחרר מן החברה את השקעותיה בגופים ממ-שלתיים, במחירים הגבוהים בהרבה מ-מחירי השוק.

המאזן לסוף חודש יוני השנה מגלה, כי „משקיעי ישראל“ מכרה את חלקה ב„בנק לספנות“ במחיר של 1.15 מיליון דולר, את חלקה ב„חברה לפיתוח ה-תיירות“ במחיר של 450 אלף דולר, את חלקה ב„בנק לחקלאות“ במחיר של 1.15 מיליון דולר. כל זאת, נוסף למכיר-רות קודמות שכבר פורסמו בחלקן, כמו ב„חברת אשדוד“ במחיר של 632 אלף דולר, וב„בנק לפיתוח התעשייה“ במחיר של 262 אלף דולר.

כך הגדילו בסכומים קטנים את חל-קם ב„נשר“, ב„בנק הבינלאומי הרא-שוני“, „משכית“, ב„חברה לישראל“ וב„חברה לישראל ב'“.

ניתוח המאזן מראה, כי „משקיעי ישראל“ מכרה בשנה האחרונה השקעות ב-45 מיליון לירות (כולל חלקה ב„חב-רה המרכזית“ — 20 מיליון לירות), ו-השקיעה מחדש, לפי הנתונים הגלויים של המאזן, 10 מיליון לירות.

לא ברור, אם כן, היכן הושקעו עוד 35 מיליון לירות. ייתכן כי רמז לכך יש בהערה על מתן הלוואות לעיריות תל-אביב וירושלים.

המאזן מגלה גם, כי „משקיעי ישר-אל“ יצאה לגמרי מבעלות על מלון „שר-תון“ בישראל. ההשקעות החדשות של

בית-המשפט קיבל את הערעור, והטיל על נחמנה קנס של 200 לירות. או חודש מאסר תמורתן.

פשעים אוס המארכת

הארבעה שאנפו את המארכת המתנינו זה למחרת, באותו מקום ובאותה שעה —

לסיכוב נוסף

השעה היתה אחר-הצות. מוצאי יום-הכיפורים בתל-אביב. המוני התל-אביבים יצאו לשוכב כולם נפשם לאחר יום של צום. אך לא כולם.

ביניהם היו אף כאלה שהיו רעבים לדבר-מה אחר. הרביעייה העליזה הסתובבה בר-רחובות העיר, והיפשה אחר קורבן מתאים. זהנה הקורבן מתקרב. הצעילים תפסו עמדות ברהיב. זינקו ו — השלל נפל לידיהם. הבחורה החלה בוכה. ניסתה להש-תחרר, אך לא היה לה כל סיכוי. מה כוחה של נערה יחידה מול ארבעה גבר-רים חסונים?

פביאן אפרתי בת ה-20 היתה בדרך-הביתה. ממועדון-הלילה קופאקאבאנה. שם היא מרוויחה את לחמה כמארכת. אך הדרך הביתה היתה עוד ארוכה.

הארבעה גררו אותה לתוך חצר בשכונת שבוי בתל-אביב. ואנסו אותה במקום. הם ניסו גם לאלץ אותה לשכב איתם שלא כדרך-הטבע, וכן עשו מאמצים נלהבים לשכנע אותה לרקוד לפניהם עירומה. פביאן המעונה החליטה, כנראה, שמוטב לא להתלונן במשטרה מאשר להסתכן בבושת-הפנים ובפירסום. לכן, משתם העיר-נוי, הלכה הביתה וניסתה לשכוח הכול. דבר טוב כדאי פעמיים. אבל הם לא שכחו. בעיני ארבעה הצעירים המשוע-ממים, שמצאו להם לפתע עניין בחיים, כניראה מצאה החווייה הן. הם החליטו לחזור עליה.

למחרת היום ארכו שוב לנערה, בערך

חשודים גבריאל וחולי צחוק מתנגל

באותה שעה. הם חטפו אותה. הכניסוה למכונית לארקי, ואנסו אותה באכזריות. בזה אחר זה.

הפעם החליטה פביאן אפרתי להתלונן במשטרה. כעבור שישה ימים הצליחה המשטרה לעצור שניים מן החשודים. אריה גבריאל (20) וזנימין חולי (21). השניים האחרים טרם נעצרו.

סיגורם של גבריאל וחולי, עורך-הדין אליהו קירד, טען בבית-המשפט השלום בתל-אביב, כי לא היה זה אונס, אלא יחסים שהתקיימו בין הארבעה לבין ה-צעירה בהסכמתה.

בניסיון לחזק את טענתו, ניסה לקבל מפי קצין-המשטרה המפקח כרמלי, הגדרה מה פירושו המדוייק של המיקצוע מארכת. ובמה הוא כרוך. אך השופט, עמירם פיאלקוב, שיסע את דבריו, שכן לכל ה-דיעות, לא היה לאונס אכזרי זה כל קשר להגדרת מיקצועה של הצעירה.

כאשר טען קצין-המשטרה בפני השופט, כי האנסים אימו על הבחורה שלא תתלונן במשטרה, פרצו שני החשודים בצחוק מתנגל. היתה להם כניראה סיבה טובה.